

Rettevejledning

Opgave 1 (40 %)

Spørgsmål 1.1. Tag begrundet stilling til, hvordan tvisten mellem Adaptus og Bruttox skal løses.

Hovedspørgsmålet er, om Adaptus har accepteret rettidigt. Acceptfristen er fastsat til ”senest den 10. november kl. 16.00”. Accepten skal være *kommet frem* inden for fristen, jf. AFTL § 2, stk. 1, og det er dermed ikke tilstrækkeligt, at Cecilie har trykket på SEND-knappen i mailprogrammet inden for fristen (DP s. 118). Adaptus har forsendelsesrisikoen, og accepten er dermed ikke rettidig (DP s. 118).

Den særligt gode besvarelse diskuterer, om der evt. påhviler Bruttox en reklamationspligt (DP s. 124 f.). Situationen omfattes ikke af AFTL § 4, stk. 2 (DP s. 120), og spørgsmålet bør besvares benægtende. Diskussionen er dog vigtigere end resultatet.

Spørgsmål 1.2. Tag begrundet stilling til, hvordan tvisten mellem Adaptus og Filkurt skal løses.

Der er som udgangspunkt indgået en bindende aftale, men spørgsmålet er, om Adaptus’ tilbud (og dermed aftalen) er ugyldig efter AFTL § 32, stk. 1 (DP s. 139).

Afgørende er, om Erik Eriksen (og dermed Filkurt) er i god eller ond tro (DP s. 131 f.). Henset til den betydelige prisforskel, oplysningerne om Adaptus’ produktionsomkostninger og Filkurts kendskab hertil samt Erik Eriksens egen tilkendegivelse om, at tilbuddet er ”næsten halv pris i forhold til det normale”, bør det konkluderes, at Filkurt er i ond tro. Der er derfor ikke indgået nogen bindende aftale.

Spørgsmål 1.3. Tag begrundet stilling til, om aftalen mellem Adaptus og Hyrtus er bindende.

Spørgsmålet er, om Ivan Ilters evt. manglende kompetence til at forpligte Hyrtus, som anført af Jane Jensen, medfører, at Hyrtus ikke er forpligtet.

Den konkrete disposition ligger klart uden for en evt. stillingsfuldmagt. Hyrtus forpligtes derfor ikke efter AFTL § 10, stk. 2 (DP s. 153 og 156). Der er heller ikke oplyst noget til støtte for, at Ivan Ilters i øvrigt skulle have nogen fuldmagt til at forpligte Hyrtus, som sket (DP s. 153 f.). Hyrtus er derfor ikke forpligtet.

Opgave 2 (30 %)

Spørgsmål 2.1. Tag begrundet stilling til, i hvilket omfang Adaptus er erstatningsansvarlig over for Niels Nielsen.

Spørgsmålet er, om Niels Nielsen kan kræve erstatning efter reglerne om produktansvar, herunder i første række reglerne om objektivt producentansvar i produktansvarsloven.

Tandskaden:

Skaden er forvoldt af en løsøregenstand (stolen) og dermed et *produkt*, jf. PAL § 3 (DP s. 195). Skaden omfattes, jf. PAL § 2 (DP s. 196). Det bør diskuteres, om stolen er fejlkonstrueret og dermed *defekt*, jf. PAL § 5, når den er sikker og stabil ved belastninger på mindre end 120 kg (DP s. 196). Spørgsmålet bør besvares bekræftende, men det afgørende er, at den studerende ser og behandler problemet. Adaptus er producent, jf. PAL § 4, stk. 1, og dermed omfattet af det objektive ansvar, jf. § PAL 6, stk. 1 (DP s. 197).

Skaden på glasvasen:

Skaden er omfattet, jf. PAL § 2, eftersom der foreligger en forbrugertingskade (DP s. 196). Tabet på 2.000 kr. opsluges imidlertid helt af selvriskoen på 4.000 kr., jf. PAL § 8, stk. 1 (DP s. 196). I stedet må tabet erstattes efter retspraksisansvaret (DP s. 192 ff.). Vurderingen er den samme med den tilføjelse, at der kræves culpa hos Adaptus (DP s. 195). Eftersom der foreligger en konstruktionsfejl (jf. ovenfor), som kunne og burde have været undgået og/eller opdaget, er culpakravet opfyldt.

Skaden på stolen:

Skaden omfattes hverken af PAL eller retspraksisansvaret, eftersom der er tale om en skade på selve det defekte produkt (DP s. 194 og 197).

2.2. Tag begrundet stilling til, om Søren Sørensen kan få erstatning hos Daniel Didriksen.

Opgaven vedrører erstatning uden for kontrakt og er inspireret af U 2013.84 V.

Det bør konstateres, at Søren Sørensen har lidt et tab i anledning af de skete skader (DP s. 183), og at der foreligger kausalitet og adækvans (DP s. 186 f.).

Det skal drøftes, om Daniel Didriksen handler culpøst (DP s. 172 ff.). I vurderingen bør inddrages, *at* Daniel Didriksen kommer ud i rabatten som følge af en kørefejl, *at* Daniel Didriksen er nødt til at træffe en hurtig beslutning, *og at* Daniel Didriksen overser den ellers synlige kant. Diskussionen – ikke resultatet – er afgørende.

Det skal yderligere drøftes, om der foreligger egen skyld/accept af risiko hos Søren Sørensen (DP s. 182 og 187 f.). I vurderingen kan inddrages, at Søren Sørensen ved at deltage i cykelløbet og ved specifikt at deltage i spurten har været villig til at udsætte sig for en vis risiko for skade, og at Søren Sørensens høje fart er en medvirkende årsag til skaderne. Diskussionen – ikke resultatet – er afgørende.

2.3. Tag begrundet stilling til, om Søren Sørensen kan få erstatning hos Daniel Didriksens arbejdsgiver (Adaptus).

Et erstatningskrav mod Adaptus vil skulle støttes på DL 3-19-2. Det bør konstateres, at skaden ikke har den fornødne tilknytning til hvervet (DP s. 175), da skaden ikke forvoldes i arbejdstiden. Hvis den studerende i spm. 2.2 har konkluderet, at Daniel Didriksen ikke handler culpøst, bør det yderligere nævnes, at denne betingelse heller ikke er opfyldt (DP s. 175).

2.4. Hvorledes ville retsstillingen være, hvis Daniel Didriksen havde tegnet en ansvarsforsikring?

Når en skadevolder ikke kan gøres ansvarlig, fordi en eller flere af de almindelige erstatningsbetingelser ikke er opfyldt, dækker ansvarsforsikringen heller ikke, idet en ansvarsforsikring kun kommer til udbetaling, når den sikrede (Daniel Didriksen) efter de erstatningsretlige regler har pådraget sig et ansvar, (DP s. 171 ff.). Det samme gælder, hvis erstatningskravet mod skadevolderen evt. nedsættes eller bortfalder pga. egen skyld/accept af risiko.

I det omfang skadevolderen er ansvarlig, vil ansvarsforsikringen dække skaderne på i alt 61.000 kr.

Opgave 3 (30 %)

3.1. Tag begrundet stilling til, om Hans Nielsen kan få de 5.000 kr. retur.

Denne opgave vedrører et køberetligt problem. Der er tale om et civilkøb, et specieskøb, et afhentningskøb (KBL § 9) og et aftalt spillerum for levering. Hovedspørgsmålet er, hvem der skal bære risikoen for vædderens død, der har karakter af en hændelig begivenhed i retsforholdet mellem Hans Nielsen (køber) og Niels Pedersen Jørgensen (sælger).

Udgangspunktet er efter KBL § 17, stk. 1, at Niels Pedersen Jørgensen (sælger) bærer risikoen, eftersom levering endnu ikke har fundet sted, da vædderen afgår ved døden. Udgangspunktet modificeres dog af §§ 17, stk. 2, § 37 og § 58 (DP s. 230 ff.).

I det konkrete tilfælde medfører § 17, stk. 2, at Hans Nielsen (køber) bærer risikoen, da følgende 5 betingelser alle er opfyldt: 1) specieskøb, 2) afhentningskøb, §9, 3) spillerum for levering (22/4 til 26/4), 4) sælger klar til at levere fra spillerummets start og 5) civilkøb eller handelskøb, men ikke forbrugerkøb (civilkøb).

Hans Nielsen kan ikke få købesummen retur.

3.2. Hvorledes er den person (sælger eller køber), som skal bære tabet, efterfølgende stillet?

Da vædderen er slået ihjel af naboens hund, kan Hans Nielsen kræve erstatning efter hundelovens § 8, som pålægger besidderen et objektivt ansvar. Hundens ansvarsforsikring vil skulle dække skaden (DP s. 177).

Intet taler for, at der foreligger egen skyld.

Tabet skal opgøres til genanskaffelsesværdien (DP s. 183), og det er derfor ikke sikkert, at tabet udgør netop de 5.000 kr., som Hans Nielsen har betalt for vædderen.

3.3. Tag begrundet stilling til, hvem af parterne (Niels Peder Jørgensen, Birger Sørensen eller Finn Pedersens konkursbo), der har ret til porcelænsstellet.

(Begge køb har karakter af et civilkøb, et specieskøb og et afhentningskøb, jf. KBL § 9, DP s. 224).

Retsstillingen mellem Niels Peder Jørgensen og Birger Sørensen:

Der foreligger et dobbeltsalg (DP s. 275). Både Niels Peder Jørgensen og Birger Sørensen er aftaleerhververe (omsætningserhververe). I en sådan konflikt er den, der er "først i tid", som udgangspunkt også "bedst i ret", idet han er beskyttet fra aftaletidspunktet uden iagttagelse af nogen sikringsakt. Altså bør Niels Peder Jørgensen som udgangspunkt vinde ret til det kostbare stel.

Det er dog antaget, at der kan ske ekstinktion til fordel for den, der er sidst i tid (Birger Sørensen), hvis de almindelige ekstinktionsbetingelser er opfyldt. Disse er ikke opfyldt, selv om Birger Sørensen er i god tro, da han køber porcelænet hos Finn Pedersen, idet Birger Sørensen ikke opfylder betingelsen om rådighedsberøvelse, ligesom Niels Peder Jørgensen ikke kan siges at have udvist uagtsomhed i forbindelse med udskydelse af leveringen, idet udskydelsen ikke kan siges at være ekstraordinær eller indebære en særlig risiko for Niels Peder Jørgensen (DP s. 275 f.).

Resultat: Niels Peder Jørgensen vinder ret i forhold til Birger Sørensen.

Retsstillingen mellem Niels Peder Jørgensen og konkursboet:

På konkurstidspunktet er stellet fortsat hos overdrageren, Finn Pedersen. Da der er tale om et specieskøb, opnår køberen dog kreditorbeskyttelse allerede fra aftalens indgåelse den 4. april, selv om stellet fortsat er hos Finn Pedersen den 19. april, hvor han går konkurs (DP s. 268 ff.). Købers begrundelse (bortrejse) for først at afhente stellet efter et par uger er desuden plausibel.

Resultat: Niels Peder Jørgensen vinder også ret i forhold til konkursboet.

"DP" er Annette Kronborg (red.) m.fl.: *Dansk Privatret*, 22 udgave, HA/HD – studiebrug, Djøf Forlag 2022